

ver et Startningstilskud, der bliver ved Bruget, saaledes at Brugeren, der kort efter Oprettelsen af Bruget afhænder det, ikke kan gøre den kommende Besidder ude af Stand til at svare sine Afgifter og ude af Stand til at skaffe sig en Eksistens ved Bruget.

De Betragtninger, jeg her anstiller paa Loven af 4. Oktober 1919, finder ogsaa fuld Anvendelse paa Tillægslovene til Loven af 22. Juni 1917. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel. Naar en Mand har oprettet Brug efter Loven af 6. Maj 1921 og har faaet et Byggetilskud paa 6 600 Kr., som dog ikke skal forrentes, medmindre han afhænder Bruget inden 10 Aars Forløb, mener Ministeren, at der ikke skal føres den Kontrol, jeg foreslaar. Med andre Ord: Han kan ganske rolig afhænde Bruget og kapitalisere den Fordel og saa bl. a. have Lov til at stryge maa-ske en Merpris paa over 6 000 Kr. i sin Lomme og lade sin Efterfølger sidde lige saa daarlig i det, som om Tilskuddet aldrig var ydet. En saadan Anvendelse af Samfundets Penge føler jeg mig overbevist om, at den besiddende Del af Landmændene, baade Gaardmænd og Husmænd, ikke vil finde tilladelig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Den højtærede Landbrugsministers Udtalelser i Anledning af mine Bemærkninger synes at tyde paa, at hvis der havde foreligget fuldstændige Oplysninger, vilde Tilladelsen til Ophævelsen af Skoleloden som selvstændigt Brug ikke være blevet givet, og det taler til Fordel for den højtærede Landbrugsminister. Kunde mine Udtalelser her føre til, at Landbrugsministeren, hvor der er Tale om Jords Sammenlægning med Gaardbrug eller andre Brug, vilde forlange nøjagtige Oplysninger, vilde man sikkert undgaa den Slags Ting som det, der er forefaldet, og saa vilde de Bemærkninger, jeg har fremsat her i Dag, ikke være helt forgæves. Den højtærede Minister mente, at jeg havde talt med nogen Bitterhed. Det har ikke været min Hensigt, men overfor et saadant Tilfælde, hvor en Husmand, der i 16 Aar har haft sit Erhverv paa denne Jord, har kultiveret denne Skolelod og troet at kunne bygge sit Fremtidshjem dér, pludselig staar rodløs og kastes ud i Arbejdsløshed, kan man virkelig ikke, hvis man har en Smule Hjerte i Livet, undgaa

at blive lidt bitter. Med Hensyn til Vinstres Sogneraads Stilling til Jordreformer har jeg kun udtalt min personlige Opfattelse, og den har den højtærede Landbrugsministers Udtalelser ikke kunnet røkke mig fra.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Sags første Behandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis Afstemning ikke begæres, forudsætter jeg, at Samtykke gives. (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet.

Olufson: Jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling og tale ganske kort, for at vi kan blive færdige i dette Møde, men der er enkelte Ting, som jeg nødvendigvis maa svare paa. Først maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at det forekommer mig, han vender Forholdet en lille Smule paa Hovedet, naar han bebrejder mig, at jeg har rettet et meget kraftigt Angreb paa ham. Jeg er nemlig ikke klogere, end at det er det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der i Forgaars har rettet et meget kraftigt Angreb paa mig, idet han beskyldte mig for Illoyalitet. Det er nemlig et uretrettiget Angreb, det ærede Medlem har rettet mod mig, og Illoyalitet synes jeg er noget af det værste, man kan beskyldte en Mand i offentlig Stilling for. Derfor svarede jeg maaske det ærede Medlem skarper, end jeg egentlig vilde have gjort. Jeg sagde udtrykkelig, før jeg deltog i Forhandlingerne, at jeg tog Afstand ikke alene overfor de enkelte Lovforslag, men ogsaa overfor de enkelte Spørgsmaal; jeg sagde: Jeg vil ikke binde mig. Dette har det ærede Medlem ikke bestridt. Men naar man saa har gjort det, er det vel unødvendigt, hver Gang et enkelt Punkt kommer frem, at sige: Det vil jeg ikke være med til, eller det vil jeg være med til. Jeg har taget Afstand fra Sagens Begyndelse, og dermed har det ærede Medlem været indforstaaet.

Jeg kom med en Bemærkning, som det ærede Medlem ikke syntes rigtig godt om, og jeg kan godt forstaa det. Jeg talte om, at hvis man gned ham, kom der en anden Person frem. Jeg sagde udtrykkelig, at det var noget, jeg havde hørt ude i Kredse i vort Folk, men hver Gang jeg havde hørt det, havde jeg imødegaaet det. Jeg har mødt den Opfattelse, at det radikale kun var en tynd Politur paa det